

[Damsgaard.]

salterier og Halvkonservesfabrikker. Disse organisationer og sammenslutninger fremførte ønsker om ændringer i lovforslaget, men det væsentligste i begge henvendelser var dog utvivlsomt ønsket om at blive repræsenteret i det i lovforslagets § 41 omhandlede kvalitets-, bedømmelses- og ankeudvalg. I udvalget har man naturligvis nøje overvejet disse henvendelser, men flertallet, socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti, har ikke ment at kunne efterkomme ønsket. Dette bedømmelsesudvalg bliver i forvejen rigelig stort, og den højtærede minister har givet tilsagn om, at i alle de spørgsmål, der berører de nævnte og eventuelt andre sammenslutningers interesser, vil der blive tilkaldt sagkyndige folk fra de pågældende organisationer og sammenslutninger.

Et mindretal, det radikale venstres medlem af udvalget, har dog ment, at ovennævnte organisationer burde repræsenteres i det i § 41 nævnte udvalg, og mindretallet har herom gjort nogle bemærkninger i betænkningen.

I udvalget har man iøvrigt overvejet visse ændringer til § 17, der omhandler de statistiske indberetninger, til § 23, der vedrører fiskehandelen, og til § 25, der fastsætter kriteriet for autorisation af virksomheder og fartøjer, hvor der erhvervs-mæssigt tilvirkes, fryses eller iøvrigt forarbejdes fisk og fiskevarer. Udvalget har dog frafaldet at stille ændringsforslag under hensyn til den højtærede ministers udtalelser og under hensyn til, at loven kommer til revision om 2 år. I dette tidsrum kan der indhøstes erfaringer om, hvorledes loven virker i det praktiske erhvervsliv.

Et mindretal, Danmarks retsforbunds medlem af udvalget, kasserer det hele, idet dette mindretal anser hele lovforslaget for overflødig.

I modsætning til dette sidste mindretal er flertallet, socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis og det radikales venstres medlemmer af udvalget, enigt om, at en lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer er endog meget ønskelig, men er samtidig klar over, at lovens succes er helt afhængig af, om alle led indenfor fiskerierhvervet vil yde deres medvirken.

På de nævnte fire partiers vegne skal jeg indstille lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Chr. Christiansen: Jeg kan på mit partis vegne udtale min glæde over, at dette lovforslag nu nærmer sig sin endelige vedtagelse

i dette høje ting og dermed i rigsdagen. Det er mere end to års energisk arbejde, ikke mindst fra det danske fiskerierhvervs side, som nu giver det resultat, lovforslaget er udtryk for. Mit parti betragter den lovgivning, der nu nærmer sig sin fuldendelse, som overordentlig skelsættende for det danske fiskeri og som indeholdende muligheder for en yderligere udbygning og videre konsolidering af dette erhverv, der har muligheder for at løse betydningsfulde samfundsmæssige og økonomiske opgaver både for hjemmemarkedets og for eksportmarkedets vedkommende. Jeg kan derfor kun udtale min glæde over, at denne lovgivning nu kommer i gang, og jeg vil meget håbe, at det samarbejde mellem staten og erhvervet, som loven forudsætter, må få en form og finde et udtryk, der betyder, at de resultater, der tilsigtes, virkelig kan nås. Det er jo en forsøgslovgivning, idet loven skal til revision allerede om to år, men jeg vil tro, at der i løbet af den forholdsvis korte tid vil kunne indsamles sådanne erfaringer, at vi kan se, hvordan en fremtidig kvalitetslovgivning på længere sigt vil komme til at se ud.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse uændret, således som det foreligger i den skikkelse, hvori landstinget har vedtaget det.

A. C. Normann: Jeg kan også på mit partis vegne tilsige forslaget vor støtte. Jeg behøver ikke nøjere at motivere vor principielle opfattelse, som er den, at forslagets hovedindhold er et nødvendigt led i hele den danske levnedsmiddelkontrol. Det er allerede sagt ved lovforslagets første behandling, og det er også sagt af vort partis ordfører ved den meget grundige behandling, dette lovforslag har fået i det andet høje ting, både nu fornylig og i sidste samling.

Jeg vil derimod gerne gøre et par korte bemærkninger til nogle enkeltheder, som har vakt betænkeligheder i mit parti, men som dog ikke har været af en sådan art, at vi ikke af den grund kunne medvirke til lovens gennemførelse. Det drejer sig blandt andet om § 17, som pålægger enhver, også de små fiskere og de, som kun lejlighedsvis beskæftiger sig med fiskeri og salg af egen fangst, at sende en indberetning herom til fiskeriministeriet en gang om ugen. Med en lille smule forståelse for det praktiske livs folk kan det vist godt erkendes, at der altid er en hel del, som ikke er indstillet på en sådan funktion, der iøvrigt må siges at være en byrde for dette udsnit af erhvervet som